

LBRIS

We know
books

Prietenii
mei
animalele

Tudor **Cozari**

Vulpea

E n c i c l o p e d i e

pentru copii

Știință

Vulpea

(în cifre și date)

Mărimea corpului	Lungimea – 75-90 cm, greutatea 6-10 kg
Locul de trai	Păduri, câmpii, parcuri, livezi, grădini publice ș.a.
Alimentația	Șoareci, păsări, iepuri, șopârle, insecte; dar și cireșe, prune, struguri, fructe de pădure ș.a.
Modul de trai	Animal solitar; în perechi doar în timpul reproducerii
Maturitatea sexuală	La 10-12 luni
Perioada de reproducere	Ianuarie-februarie
Durata perioadei de gestație (sarcinii):	52-53 de zile
Numărul de pui	2-12
Durata vieții în natură	10-12 ani
Numărul vulpilor în natură	În Republica Moldova – circa 16 000, în România – peste 80 000.
Statut de protecție	Specie ocrotită la nivel internațional, inclusă în Anexa a III-a a Convenției de la Berna

Vulpea – animal întâlnit pretutindeni

VULPEA ESTE UNUL DINTRE ANIMALELE ÎNTÂLNITE
PESTE TOT – ÎN PĂDURI, LOCURI MLĂȘTINOASE, ȘES, CÂMPIE,
DEAL, MUNȚI, CÂMPURI CULTIVATE, PARCURI ȘI CHIAR
ÎN SATE ȘI ORAȘE.

Pentru a putea viețui în locuri atât de variate, vulpea dispune
de trăsături și abilități de adaptare specifice.

Având un corp alungit și zvelt, picioare puternice, coada lungă și stufoasă, folosită drept „cârmă” în timpul alergării, vulpea poate parcurge zilnic zeci de kilometri în căutarea hranei.

Este rezistentă la drumeție, fiind capabilă să hoinărească dintr-un loc în altul la distanțe mari, și nu este mofturoasă la mâncare, mulțumindu-se la nevoie cu puțin – o șopârlă, câteva lăcuste sau un fruct oarecare.

În plus, blana deasă și pufoasă o scapă de frigul de afară în iernile geroase. Iar coada, pe timp de noapte, este folosită pentru a-și acoperi botul sensibil și ochii în somn. Fiind foarte isteată, ea găsește ieșire din orice situație. Mai ales atunci când este prigonită de om, care, pe nedrept, se crede stăpân al tuturor viețuitoarelor. Considerate în trecut „dușmanii de moarte” ai găinilor, vulpile au fost vâdate cu cruzime ani la rând.

Un alt motiv pentru care oamenii nu le-au privit cu simpatie este și faptul că ele răspândesc anumite boli foarte grave, precum *turbarea*. Pot fi afectate mai ales animalele cu care vulpile intră în contact direct, dar boala poate fi transmisă și omului, fie nemijlocit prin mușcătură, fie preluată de la câinii sau păsările din gospodărie.

Vulpea și poveștile despre viclenia ei

Vulpile sunt numite de către om animale viclene. Uneori, doar din cauză că ele au obiceiul de a privi în jur cu ochii mijiti, dând impresia că pun ceva la cale.

4

IATĂ DOAR UNELE DINTRE
VICLENIILE VULPII, BINE CUNOSCUTE
ÎN TRADIȚIA POPULARĂ:

- *Atunci când scapă de câinii de vânătoare ce o urmăresc, vulpea mișcă din coadă în stânga și în dreapta, pentru a-i face pe aceștia să alerge nu în linie dreaptă (așa cum aleargă ea), dar în una șerpuită, adică așa cum se mișcă coada ei. Astfel, câinii obolesc și-i pierd urma.*
- *Atunci când observă că o urmărește vânătorul, aceasta începe să alerge nu în linie dreaptă, dar în cerc, până ajunge în spatele lui, apoi merge liniștită pe urmele omului.*
- *Atunci când ariciul se face ghem, vulpea îl rostogolește atent cu labele până la un lac și îl determină să iasă din această poziție nepotrivită, pentru a-l putea înșfăca de bot, picioare sau de burtă.*

După cum vă spuneam, vulpea a fost numită vicleană de către om, fiindcă uneori ne privește cu ochii semiînchiși de parcă ar miji (vezi imaginea de sus).

De ce oare?

Vânătorii au observat că atunci când stă la pândă, ea își închide parțial ochii, pentru a nu fi descoperită. Or, ochii vulpii, ca și ochii celorlalte animale, sclipesc noaptea și ea ar putea fi remarcată de către prăzile ei principale – iepurii. Cu timpul, vulpea a început din obișnuință să mijească ochii nu doar pe timp de noapte, dar și ziua.